

Auktorisoidun kääntäjän tutkinto 15.11.2014

Kielet ja käännösuunta

puolasta suomeen

Aihepiiri auk2

Laki ja hallinto

Käännöstehtävä

Laadi liiteasiakirjasta laillisesti pätevä käännös

Lähde: (ote)

<http://sn.pl/Sites/orzecznictwo/Orzeczenia2/l%20CZ%20121-10.pdf>

Käännöksen käyttötarkoitus

Asiakirja käännetään käytettäväksi oikeudenkäynnissä.

*Huom! Käännökseen ei saa kirjoittaa vakuuslauseketta eikä nimeä!
Vakuuslausekkeen tai nimen kirjoittaminen käännökseen johtaa
tutkintosuorituksen hylkäämiseen.*

Käännettävän tekstin pituus 2060 merkkiä

Sąd Najwyższy zważył co, następuje:

Wyrok zaoczny sąd co do zasady wydaje na rozprawie, w wypadkach wskazanych w art. 339 i art. 340 k.p.c., tj. w sytuacji bezczynności pozwanego, który został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy i któremu przed rozprawą doręczono pozew lub inne pisma procesowe, przy czym sąd nie wyda wyroku zaocznego, jeżeli pozwany żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności albo składał już w sprawie wyjaśnienia ustnie lub na piśmie. Sąd nie wyda wyroku zaocznego również w sytuacji, gdy twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych budzą wątpliwości lub zostały przytoczone w celu obejścia prawa. W dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego trafnie wskazuje się, że w takiej sytuacji nie można wydać wyroku zaocznego opierając się na tych twierdzeniach oraz, że należy przeprowadzić postępowanie dowodowe w celu wyjaśnienia powstałych wątpliwości (orz. SN z 14 sierpnia 1972 r., III CR 153/72, OSNCP 1973, nr 5, poz. 60). Wyjątkowo tylko, w sytuacji określonej w art. 341 k.p.c. sąd może wydać na posiedzeniu niejawnym tzw. zastrzeżony wyrok zaoczny.

Wbrew twierdzeniom skarżącej Sąd Okręgowy nie naruszył art. 339 § 1 k.p.c. przez przyjęcie, iż można wydać wyrok zaoczny mimo przeprowadzenia rozprawy, zajęcia przez strony stanowiska i brania czynnego udziału w postępowaniu sądowym. Taki pogląd nie został wyrażony w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia. Sąd Okręgowy wyraźnie natomiast wskazał, że Sąd Rejonowy wydając wyrok uzupełniający zastosował reguły obowiązujące przy wydaniu wyroku zaocznego zgodnie z art. 479 § 2 k.p.c., że wydanie wyroku na rozprawie odbyło się w warunkach „zaoczności”. Na uwzględnienie nie zasługuje również zarzut naruszenia art. 339 § 2 k.p.c. przy pomocy którego skarżąca podjęła próbę zakwestionowania wyroku zaocznego z 29 czerwca 2009 r. Zważyć należy, że wyrok ten uprawomocnił się na skutek braku sprzeciwu pozwanej spółki i jako prawomocny nie może być na tym etapie postępowania, w ten sposób przez nią kwestionowany.